

הគומץ רבה פרק שלישי מנהות

תורה אור השלם

ושמרות את החוק
זואת למצוודה מימי
ונימדה: שמות יג
והנה לאות על דברך
טוטופת בין ענין ו
חוקך יד הוציאנו
מצרים: שמות יג יג
אף ידי יסירה ארץ ומי

פֶּה שָׁמִים קָרָא אֵלָיכֶם יְמֻנָּדָחָה
ישְׁעַיוֹרָה מִן

תהלים עד י

עליה איזה גזע, וזה בלב אבן קבב בזא נסובב נסובב
 המשור דלאו לאו והשומר דעשה שעשה ומר סבר השרט דעשה נמי לאו ואמר
 רבי אליעזר ^ט זואם לשמרן מותר ואמר רビינא הויה יתיבנא קמיה דרב אשיש
 וחישר ^ט והנינה חיפילין ואמר ליה לשמרן קא בעי לחו מיר ואמר ליא אין
 וחיזייה לדעתיה דלאו לשמרן הויא ^ט בעי סבר דהלהבה ואין מורהין בן ^ט אמר
 רבבה בר רב הונא ^ט חייב אדרס ^ט למשמש בתפקידן בכל שעיה ^ט קל וחומר
 מצין ומה צין שאין בו אלא אוכරה אהית אמרה תורה והוה על מץחן תמיד
 שלא תסיח דעתו ממנה חיפילין שיש בהן אוכרות הרהה על אהית כמה וכמה
^ת ייך זו ישמעאל אתה אומר שמאלו או אינו אלא מני תלמוד לרמר ^ט אף
 ידי סודה ארץ ימיini טפהה שמים ואומר ^ט יידה ליתד תשלהנה ומינה
 להלומות عملים ואומר ^ט למה תשיב ייך זיך ומינך מקרוב חיקך כליה
 רבוי

ב"ח

ג' (המשך)

לך מלך. לך פדה מפלדים (ג). נטולים יהו לדורותם מילוי דודוק מם
וילא: צונוגנותם של רקਮם ממעמו ימיה: סקליטס גלגולותם וטהו מלה מית
שבדיר או אינו אלא על ייך ממש אמרה תורה מה להן בוגה שבדיר אפ' כאן בוגה
שביד רבי אליעזר אומר אינו צרך הר' היא אמר' ^ו והיה לך ^ו לאות ולא
לאחרים לאות ר' זחיק ^ז אומר אינו צרך
הר' הוא אומר ^ו שמתה ^א שימה בוגה
לבככם וкосרתם שתהא ^ב שימה בוגה
ר' חייא ^ט ורב אחא בריה דרב אוא מבוין
ומנה לה לחדרי לביה רבי אש' הוה תיב
كمיה דאמיריה הוה ציריא בידיה وكא מתחיזין
תפלין ^ו אמר לה לא סבר לה מוד לך ^ו לאות
ולא לאחרים לאות אמר לה במקום לך ^ו ר' זחיק
לאות איתמר ^ז בוגה שבראש מילן ר' זחיק
בן עיניך וו בוגה שבראש אתה אומר וו
בוגה שבראש או אינו אלא בן עיניך ממש
נאמר כאן בין עיניך ונאמר להן ^ו לא
תשימו קרחה בין עיניכם למת מה להן ^ו
בוגה שבראש מקום שעושה קרחה אף
כאן בוגה של ראש מקום שעושה קרחה
ר' יהודה אומר אינו צרך אמרה תורה הנח
תפלין ביד הנח תפלין בראש מה להן
במקום הרاءו ליטמא בגין אחד אף כאן
במקום הרاءו ליטמא בגין אחד לאפקין
במי עיון בארכא בש' ^ט ושורב בארכא ^ו שורב
אלא קפין פיטס סס קגוניטס דמת מעמו
ב' מ' במכוב (גמרא) י' ופכו מון מוד
ה' מ' מודען לדין תלמידין דלי' ג' נטול

לכן ואכ"א נמי שער צחוב: ארבע כמציות
מעובכות זו את זו שארבעותן מouston אחת:
מאי בינויו אמר רב יוסף סדרון במציות אכ"א
בינויו רaba בר אהוניא אמר מלית בעלה
חמש אכ"א ^ז בינויו רבנית אמר דרכ הונא
אכ"א בינויו ^ז דאמר רב הונא הוויזא במלית
שانية מציאות כהלהטה בשבת חיב חפהאת
אמר רב ישעיא ברהה רב אידי ^ה האי מאן
דכעריה לגלימה לא עבד ולא כלם שיוויה
בר מישרשייא ^ח האי מאן דציריה לגלימה לא עבד
מאן דרשיה רמי ^ט יתנן נמי כל מהותן הצורנות
ס אמר רב דמי מנהדרעא ^י האי מאן דחייטיה
זום אם אתה דלא מביע לי לה לפסק ולשדייה:
רבכעתן ארבע מouston: אמר רב יהודה אמר
מעאל ^ו ולית הלכתא כתוה רבינא היה קא
רב אש' בשbeta דריגלא איפסיק קראנא דוחותה
בד ממא לביותה אמר ליה מהותם איפסיק ^{א'} אל
תורתה והא אמר ^ט מר נדור כבוד הבריות שודחה
הה תרגומה רב בר שבא קמיה דרב כהנא
בלאו

תורה אור השלם

א טושׁ ע. וְהַסִּימָן יג
ב סעיף ג':
א ב מ"י פ"ה מס' נולדים ל' ל' מ' :
ס' ל' כ' ס' קמג עזין כ':
ב מ"י פ"ד מס' נולדים תפ'לון :
ס' נ' כ' ס' קמג עזין כ' וו' :
ו' צ' ע. פ"ה מס' נולדים ל' ל' מ' :
ג ד מ"י פ"ה מס' נולדים ל' ל' מ' :
ה' פ' ל' כ' ס' קמג עזין כ':

שיטת מקובצת

התקבלת אינה מחייבת את הלאן, מולה למת 'כ' חוטין מכלכם
ו' חוטין לן נזירות ומחייב לנווה לדין והוא מחייב
הם וזה שאלות שני חוטין מן סקלד יהוד כי ^ט סך ודקמי פלאה
מן ד היה מחייב אהן רלהך כו' יהל בצלקונטרכ פיטס הי' ענד
העניטן מלעם יהי להרבעתן לן ג'י' ^ט נזירנו לן ג'י'

דלאו דלא תסור ואיכא דאמריו מהתמן אל ל' מאי דעתיך ¹⁶ אל למשדייה והאמיר מושך כבודה הבריות שודוחה את לא העשה שבתורתה והא תרגומוה רב בר שבא קמהה רב כהנא בלאו דלא תסור הכא נמי ברכות נרבנן היא:

הדרן עלד הקומץ

ותבלת = אינה מעכבה את הלבן והלבן
אינו מעכב את התבלת⁽⁶⁾ של ד' אינה מעכבה את של ראש ושל ראש
זינה מעכבה את של ד' גמ' למא מתני'
לא כרבינו דתניא² וראים אותו מלמד
שממעכבין זה את זה דברי רבי וחכ' אין
מעכבין מ' ט' רבי רכתיב³ החנוך⁽⁵⁾ מין בnf
כתבו פתיל תבלת ואמר רחמנא וראים
אותו עד דאייכא תרויהו בחד ורבנן וראים
אותו כל חד לחודיה משמען למא דלא כרבינו
כבר רב יהודה אמר רב אפי' תימא רבי
נא נזרכא אלא צ' לקדם דתניא צ' מצוה
הקדרים לבן לתבלת ואם הקדרים תבלת
לבן יצא אלא שהשור מצווה מאי חסר מצוה
אלימא

ונעננה ווין ניר נפקוק סתכלם היל יון יון יון גולילום

תורה או רשות
על פ' תורה שרש
ולפ' רשות שרש
מן הנדרך לר' תשען לא-תסח
בנימוק וסבירו. ברכ' ר' י"א
בזה לסת' ליטען
אליאס אמר אמתו רוחם קומן
לא-תסח ר' י"א משפטם
ונכון ציון
במוכר טוטט

הדרן עליך הקומץ את המנהה

הַתְּבִלָּת הַנֶּגֶע מַכְכֵם אֵת
לְלֹכֶן, וְהַעֲגָר דְּמֻנוֹת
מִמֶּתֶן חַלְלָתָן' כְּוֹנְןָן וְאַגְּלָתָן כְּדַמְלָךְ
קְרָבָן הַפְּרָבָן' לְחַן וְמַנְכֵה אֵת וְאֵת
הַבְּצָרָן הַבְּצָרָן' וְאֵת הַבְּצָרָן
בְּצָרָן' הַבְּצָרָן' הַבְּצָרָן' קְרָבָן
קְרָבָן' הַגְּמָרָן' מִינָּן' כְּגָמָרָן' קְרָבָן
קְרָבָן' כְּגָמָרָן' מִינָּן' כְּגָמָרָן' קְרָבָן
קְרָבָן' כְּגָמָרָן' מִינָּן' כְּגָמָרָן' קְרָבָן
לְלֹכֶן: סְלָלָתָן. גַּמָּרָן נְזָעָתָן כְּמַלְאָקִים
בְּבִזְבּוּחָתָן ۹۷ דְּמַדְבָּךְ כְּמַלְאָקִים
לְלֹכֶן נְזָעָתָן: חַן הַלְּגָנָן
מְנֻמְנָן דְּקָרְבָּן דְּקָרְבָּן
לְלֹכֶן נְזָעָתָן: כְּקָרְבָּן. צְהָלָסָן סְקָרְבָּן סְמָלְחָמָן
לְלֹכֶן נְזָעָתָן: כְּקָרְבָּן. צְהָלָסָן סְקָרְבָּן סְמָלְחָמָן
וְאֵת לְלֹכֶן נְזָעָתָן: כְּקָרְבָּן. וְאֵת כְּקָרְבָּן
וְאֵת לְלֹכֶן נְזָעָתָן: כְּקָרְבָּן.